

[Tange.]

Man kan sige om dette lovforslag, at her gennemfører man for så vidt en frivillig tvangsauktion. Ejeren anmoder om at få ejendommen solgt på tvangsauktion, men for at få de bedste priser frem har han den mulighed efter lovforslaget, at han kan indhente et købstilbud, som forelægges for fagedretten, og som panthaverne i hvert fald skal byde over for at få ejendommen. Det vil sige, at ejerens interesser er varetaget, idet han kan acceptere den pris, han opnår ved det købstilbud, der indsendes, og panthavernes interesser er opfyldt på den måde, at de må byde over dette bud. Hvis de ønsker at varetage deres økonomiske interesser, altså se at få noget ud af ejendommen, få dækning for deres pantebreve, så må de byde over det bud, der er indgivet til fagedretten.

Jeg er godt klar over, at man i justitsministeriet spekulerer på, hvordan man skal ændre og forbedre tvangsauktionsreglerne, men det er vel heller ingen hemmelighed, at sådanne undersøgelser og overvejelser har en tilbøjelighed til at trække ud i årevis, inden man kommer til noget resultat. Det er måske ikke altid de allerbedste resultater, man når til i ministeriet, fordi man ikke ved, hvor skoen trykker, ikke er ude i det praktiske liv og ved, hvordan det foregår derude.

Derfor har jeg tilladt mig at fremsætte dette lovforslag, og som det fremgår af bemærkningerne, ved vi ikke, om loven vil blive brugt i praksis. Men vil den blive brugt, ja, så vil det jo være udtryk for, at det er et godt lovforslag, og så har vi muligheder for at overføre disse regler direkte på hele tvangsauktionsinstituttet, og dermed vil det være meget forbedret. Vil loven ikke blive brugt, ja så sker der jo ikke meget ved det, for så har den ingen betydning, og så kan man selvfølgelig ophæve den efter nogen tid, men for mig at se er der ikke spor tvivl om, at loven vil blive brugt. Det problem, vi ude i det praktiske liv er udsat for gang på gang, er, at en mand har en ejendom, der er overbehaftet, som han gerne vil sælge, men som han ikke kan sælge; han har oven i købet også en køber, men man kan ikke få handelen igennem.

Derfor kan jeg ikke se andet, end at det er et lovforslag, der varetager både ejerens, samfundets og panthavernes interesser, idet

omkostningerne bliver nedsat. Der er ikke nær så store omkostninger ved at realisere ejendommen på denne måde, som der er ved tvangsauktioner. Derfor er det mig uforståeligt, at de øvrige partier ikke kan acceptere det sigte, vi har med dette lovforslag, og som sagt er jeg ikke i tvivl om, at det ville komme til at virke ualmindelig godt i praksis.

Men vi må jo håbe, at vi under udvalgsbehandlingen kan få mange gode oplysninger frem. Sagen har jeg allerede forelagt for Advokatrådet og Dansk Ejendomsæglerforening, og man kan eventuelt også høre, hvad kreditforeninger og banker og sparekasser mener om lovforslaget, om de mener, at det er noget, der vil være med til at forbedre hele tvangsauktionsinstituttet og vil være med til at forbedre panthavernes stilling, idet de jo ved denne lov skulle have muligheder for at realisere ejendommene bedre end igennem en formel tvangsauktion.

Justitsministeren (Orla Møller):

Hr. Tange forsøger at argumentere med, at der kun er et par af partierne, der har forstået lovforslagets realiteter. Jeg kunne have lyst til i forbindelse med en sådan påstand at sige, at de øvrige partier godt kunne tænkes at have forstået lovforslagets realiteter og derfor er modstandere af det. Jeg henviser i den forbindelse til de meget klare bemærkninger, der kom både fra hr. Hagen Hagensen og fra hr. Fuglsang. Det var to synspunkter, der fra hver sin side belyste realiteterne i lovforslaget.

Det er muligt, at det undertiden tager tid at vurdere et forslag, og at det også vil tage tid at gennemarbejde alle problemerne omkring et forslag, men det ville være helt urimeligt at prøve på at få nogen til at tro, at de embedsmænd, der sidder og arbejder med disse ting i ministeriet, ikke kender sagerne ude, hvor skoen trykker — tværtimod, de kender sagerne ikke bare fra et enkelt lokalt område, men fra adskillige områder i landet. Derfor er det en nødvendighed at gennemlyse problematikken omkring disse ting.

Derfor ville jeg gerne have lov til at sige i forbindelse med hr. Abels direkte spørgsmål, at jeg ikke vil love noget som helst om, hvor mange måneder det kan tage i denne arbejdsgruppe. Men under alle omstændighe-